

«Som fills del nostre temps»

Amb a penes 23 anys, l'escultora Mau Monleón (València, 1965), premi de la mostra de Arte Joven (Madrid, 1988), estudiant de Belles Arts a València (1984-89), gaudeix d'una beca Erasmus, a la Escola de Belles Arts de Düsseldorf.

Allí, a la República Federal d'Alemanya, madura la seua tècnica, instrucció i coneixements de l'escultura contemporània europea.

—*¿Com se sent una estudiant de Belles Arts en una ciutat com Düsseldorf?*

—Un poc aclaparada..., perquè de vegades tinc la impressió que vull aprendre més ràpidament que les possibilitats que tinc... Crec, de totes maneres, que l'important és tenir un bon aprenentatge que, per cert, tinc la impressió que mai s'acaba en la vida d'un artista.

—*Per a ser tan jove, ¿no has fet ja moltes exposicions?*

—Sí, és cert, en el darrer any he fet moltes exposicions. València, Madrid, Magúncia, etc. Això m'ha pres molt de temps. Jo preferesc pensar en el meu treball, més que en els concursos artístics. Fer un seguiment pausat de l'obra és més important que anar darrere de mostres col·lectives.

—*¿Però als 23 anys, es té ja un domini de la tècnica?*

—Es té el coneixement de l'ofici que has practicat durant els primers anys de formació.

—*¿Què signifiquen els concursos d'art contemporani per a un estudiant?*

—És un al·licient, és un repte. Serveixen per a mostrar l'obra que estàs fent.

—*El 1988 formares part del saló de la crítica de la Fira D'art Contemporani Interarte. Hi acudires amb els escultors de la teva promo-*

Admiradora entusiasta de Josef Beuys, Mau Monleón assegura que l'escultura valenciana és ara més receptiva que mai a les tendències internacionals

Manuel García

Mau Monleón.

ció Amaia Ortega i Elias Pérez. ¿Estàs contenta de l'experiència?

—No fou ni molt important ni decisiu. Estava interessada a ser present en una fira. Perquè la gent et podia reconèixer. Però res més. Ara veig les coses amb una certa distància. Una etapa que havia de pas-

sar. Són les etapes que van tancant una vida... De tota manera, va ser una experiència positiva.

—*I després... et seleccionen a la mostra de Arte Joven de l'Institut de la Joventut del Ministeri de Cultura i et donen un premi, un viatge per Europa i apareixes en un catàleg. ¿Què en penses?*

—Massa responsabilitat per a la meua edat. L'experiència de Madrid va ser molt important. Era un bon espai. És molt diferent veure l'obra

al teu estudi, petit, amb altres obres, que al Circulo de Bellas Artes de Madrid. És a dir, en un espai digne.

—*¿I el viatge per Londres, Amsterdam, Colònia?*

—Una autèntica marató de museus. En deu dies, veure tantes coses era massa.

—*¿I Londres?*

—Una ciutat impressionant. Molt de moviment. Gent molt diversa. Vaig anar a veure *Madame Butterfly* a la Royal Opera House. I molts museus: British Museum. M'impresionaren molt les mòmies. A la Tate Gallery, vaig descobrir David Hockney.

—*Per cert, ¿quins escultors anglesos t'interessen?*

—Deacon, Wenwoorth.

—*¿Richard Deacon ha influït gaire en els joves escultors d'aquest país?*

—Sí, molt. Jo el vaig descobrir a Madrid. És un artista amb propostes molt interessants. M'interessa tot el que fa. Els materials. La manera de treballar la fusta. La forma d'unir les peces. L'articulació de la seua obra...

—*¿A Eindhoven visitares el Museu d'Art Contemporani? ¿Quin artista et va agradar?*

—Mario Merz.

—*Però la teua obra no en té cap referència.*

—¿I què? Que tinga interès per ell

JORDI VICENT

Mau Monleón al seu estudi.

no vol dir que m'haja d'influir.

—*¿I Colònia?*

—Em va agradar molt la catedral gòtica.

—*¿Contenta, doncs, del viatge per Europa?*

—Deteste els viatges organitzats. No els suporta. No es pot anar a més d'un museu per setmana. Es perd molta informació.

—*Tornant a la nostra realitat artística. ¿Com veus l'escultura que s'està fent ací?*

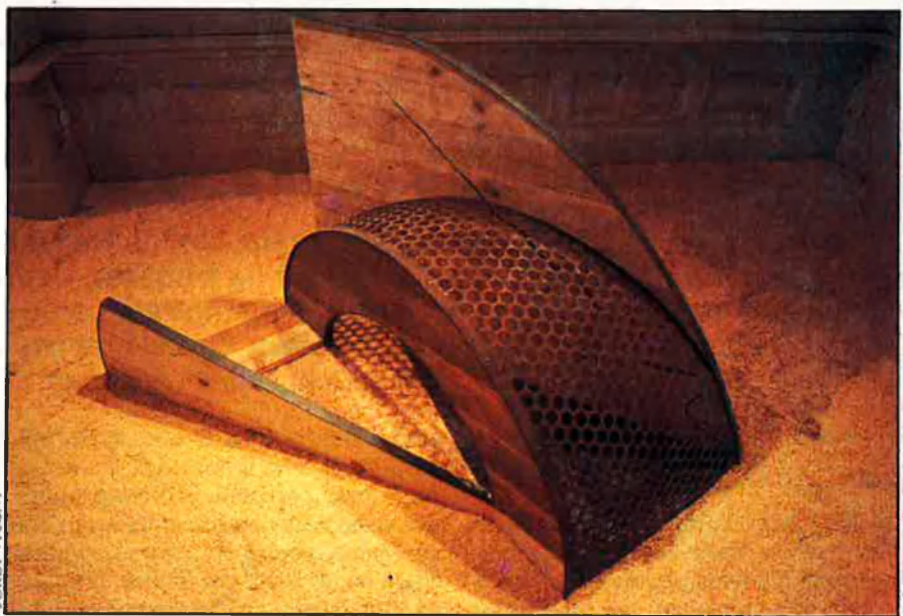
—El panorama és bo. L'escultura està més oberta que mai. L'artista és lliure per a expressar-se. Però de vegades arribem un poc tard a les noves tendències. Recollim propostes un poc saturades al mercat internacional.

—*¿Tu creus en els nuclis artístics nacionals?*

—Són una realitat.

—*¿Acceptaries la denominació d'escultora mediterrània?*

—El clima, el caràcter, la geografia, el color, els materials, la mentalitat mediterrània és una realitat. De la Facultat de Belles Arts de Valèn-

«Túnel», 1988.

cia està eixint molta gent. Ací es treballa molt el ferro. A Düsseldorf es treballa amb altres materials. Per exemple, el polyester, el cartó, la fusta.

—*Ja que parles de Düsseldorf, caldria fer-ho de Josef Beuys. ¿Qui-*

na influència ha tingut en els joves?

—Nosaltres som fills del nostre temps. Per tant de Josef Beuys. És un artista que ha trencat amb moltes coses. Ell deia: «Cada home és un escultor, un artista...». Joestic d'acord amb ell. □